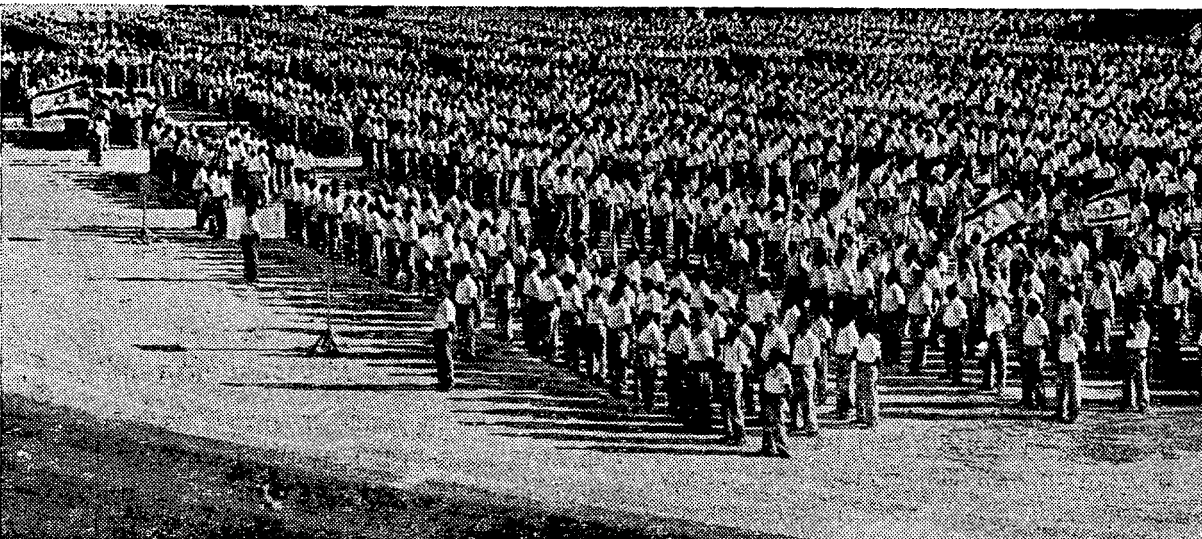

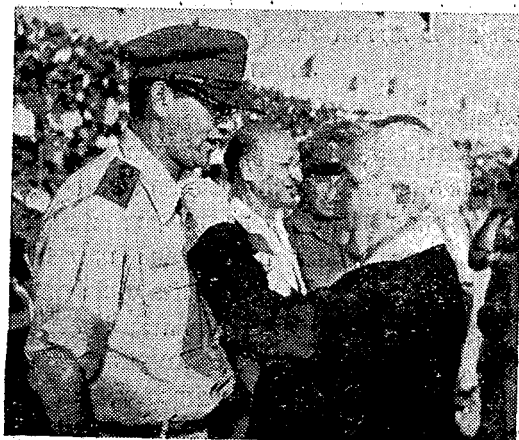
עם מתן אות ההגנה

עשרות שנים של עבר גדול וגדושי-יצירה — עבר, אשר תרם תרומה מכרעת לקיומו של ה"הוזה" שלנו כיום. ההוזה של צבא-הגנה-לישראל, ועל כן גם ההוזה של מדינת-ישראל — נתקפל במעמד-הסיום הסמלי של מתן אותות-ההגנה הראשונים: במעמד מרכזי בירושלים ב־9 ביוני ש.ז., ובמסדרי מתן-האות המחוזיים והמקומיים שבאו בעקבותיו. בכך בא על ציון מעשה-חייו דור שבע-מעשים — דור יורשיו של ה"שומר", דור מטפחיו של אותו כוח עברי לוחם עצמאי, אשר עוד בטרם היות המדינה התחיל להיות את שלדה ואת שריונה כאחת; דור זה, שהיוה בעצם את עריסתו ובית-תלמודו של צה"ל — סיכם עתה אותה תקופה הסטורית בה טבע את חותמתו: — חותמת תחיתם של כושר-המגן וכושר-הנשק העבריים. כחלק בלתי-נפרד בכושר המחודש לקיום לאומי וממלכתי; ובכך סיכמו אנשי דור זה, איש-איש, גם פרק יקר ופורה בחייו של כל אחד מהם. ובלבם שמור זכרם של אלה אשר נפלו על משמרתם או נעדרו בטרם בוא שעת-הסיכום.

אך לא רק סיכום פרשה-שחלפה נועד להיות מעמד חלוקת אות-ההגנה. עליו להיות גם

סמל — וקריאה — לעתיד: להמשך פעלם של אלה שזכו בו; ולצמיחתו וטיפוחו הראוי של דור-ממשיכים רב ואיתן — בשורות צבא-הגנה-לישראל והעם-הלוחם העומד מאחוריו, ובמערכות בנית הארץ והאדרת המדינה.

למעלה: מראה כללי של מסדר חלוקת אות-ההגנה בירושלים. משמאל: ראש-הממשלה ושר-הבטחון עונד את אות ההגנה לרמטכ"ל, רב-אלוף ח. לסקוב. ביניהם נראה רב-אלוף י. דורי, הרמ"ט כל הראשון של צה"ל.